

SUMAR

Studii și articole

Istorie

Fábián István, *“Holy Warriors” of the Barbarian Society? Mythology and Reality Concerning the Germanic “Animal-Warriors”*, p. 5.

Rezumat: *„Razboinici Sfinți” în societatea barbară? Mitologie și realitate privind „Razboinicul Fiară” Germanic*
În mitologia germanică întâlnim un personaj foarte special: războinicul fiară. Cu toate că acest personaj poate fi întâlnit în numeroase alte mitologii atât indo-europene cât și nord-americane, *wolfspetze* și *besecker* au câteva caracteristici foarte interesante. Dincolo de mitologie se regăsește o întreagă rețea de surse istorice (atât scrise cât și epigrafice) care subliniază faptul că acești luptători nu au fost un simplu produs al imaginației. Ei au fost în mod efectiv prezenți în instituții raționale precum armata romană, sau, mai târziu, în armatele regilor nordici ai evului mediu timpuriu. Acest articol încearcă să sublinieze câteva aspecte ale acestei probleme extrem de complexe.

Cuvinte cheie: Germanici, *Auxilia*, mitologie, *Wolfspetze*, *Berserker*.

Corina Teodor, *From the History of Reading. Examples from the Romanian World (the XVIIth and the XVIIIth Centuries)*, p. 11.

Rezumat: *Aspecte din istoria lecturii. Exemple din lumea românească veche (secolele XVII-XVIII).* Intenția acestui studiu este de a analiza maniera în care societate românească pre-modernă a definit relația dintre carte și societate. Pe linia inițiată de istoricul francez, François Furet, care a orientat cercetările asupra istoriei cărților înspre cititor, dorim să subliniem practicile lecturii feminine, după cum au fost acestea stabilite la nivelul elitelor din Moldova și Țara Românească. Studiul de față reprezintă o abordare comparativă care încearcă să accentueze câteva studii de caz astfel cum au fost ele relevate prin cercetarea actelor oficiale de curte, a însemnărilor de pe paginile cărților, a corespondenței, a cronicilor și jurnalelor de călătorie. Obiectivul nostru este de a identifica genurile de lectură preferate de către elita feminină românească între secolele XVII-XVIII, ce fel de imagine au transmis aceste femei atrase de lectură și dacă puterea masculină, reprezentând cultura dominantă a epocii, a perceput aceste femei ca fiind „intelectuali în formare” sau dacă, dimpotrivă, le-a privit cu ostilitate.

Cuvinte cheie: lecturi, femeie, Iluminism, societatea românească.

Andrea Giovanni Noto, *Intellettuai, viaggiatori e artisti italiani alla “riscoperta” della Grecia fra XVIII e XIX secolo*, p. 23.

Rezumat: *Intellectuali, călători și artiști italieni în „redescoperirea” Greciei între secolele XVIII-XIX.* După o perioadă de uitare și după o serie de evenimente internaționale de importanță majoră, Grecia a fost redescoperită, la începutul secolului al XIX-lea, de către Europa Occidentală. În acest context general, nici chiar Italia, care a avut dintotdeauna o relație strânsă cu lumea elenă mulțumită remarcabilelor afinități istorice și culturale care au legat cele două popoare, nu reprezintă o excepție. Acest studiu încearcă să concentreze atenția asupra caracteristicilor intelectualilor, călătorilor și artiștilor italieni ai acelei perioade care au favorizat acest interes crescut pentru civilizația greacă, dezvoltând în peninsula italiană un puternic sentiment philoelen, util de altfel atât în susținerea Risorgimento-ului grec ca și pentru a consolida legăturile dintre cele două națiuni.

Cuvinte cheie: Grecia; Italia; Europa; intelectuali; călători; artiști; Risorgimento; secolul XVIII; secolul XIX.

Cora Fodor, *Classiques de la Peinture Roumaine dans le Patrimoine du Musee d’Art de Tîrgu Mureș*, p. 41.

Rezumat: *Clasici ai picturii românești aflați în patrimoniul Muzeului de Artă din Tîrgu Mureș.* Picturile studiat în prezentul articol au fost selectate din patrimoniul Muzeului de Artă al județului Mureș și sunt reprezentative atât pentru crezul general al artiștilor cât și pentru abordarea plastică a temelor cultivate de către pictorii

studiați: Theodor Aman, Sava Henția, Constantin Dumitru Stahi și Emanoil Bardasare, precum și pictorii clasici care au marcat secolul al XIX-lea Nicolae Grigorescu, Ion Andreescu și Ștefan Luchian. Rolul lor în formarea școlii românești de artă a fost unul decisiv. Eforturile lor în direcția găsirii celei mai bune soluții artistice pentru relevarea sensibilității naționale au fost încununate de succes.

Cuvinte cheie: Muzeul de Artă din Tirgu Mureș, artă românească, Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, Ion Andreescu, Ștefan Luchian.

Adrian Vasile Boantă, Olimpiu A. Sabău-Pop, Corruption. Notion and the Historical Evolution of the Phenomenon. Evolution of the Crime of Corruption in the Appropriate Regulations of the 1821-Present Period, p. 53.

Rezumat: *Corupția. Definiția și evoluția istorică a fenomenului corupției în reglementările adecvate din 1821 până în prezent.* Dacă ne raportăm strict la noțiunea de corupție se poate afirma că acest fenomen a existat încă din Antichitate. Există unele opinii potrivit cărora tendința omului spre corupție a existat dintotdeauna. Fenomenul corupției nu se referă doar la mită, abuz, obținerea de foloase necuvenite sau alte infracțiuni de corupție, fiind mai degrabă o intersectare ilicită a sferei autorității publice cu sectorul privat.

Cuvinte cheie: corupție, definiție, evoluție, lege.

Antonello Battaglia, Prima crisi d'Oriente: il confronto navale nel Mar Nero, p. 65.

Abstract: *Prima Criză Orientală: Bătălia navală din Marea Neagră.* Războiul Crimeii este primul conflict internațional după Războaiele napoleoniene și totodată prima criză a ordinii continentale stabilită la Viena (1814-1815). Războiul a opus Imperiul Țarist care, sub pretextul apărării supușilor ortodocși din Imperiul Otoman, dorea să perturbe ordinea geopolitică în Europa de Est câștigând astfel controlul asupra Bosforului și Dardanelelor cu scopul de a avea o ieșire pe coasta Mării Mediterane. El urmărea de asemenea și integrarea pe traiectoria principalelor rute europene de comerț cu Imperiul Otoman, ca și coaliția cu Marea Britanie, Franța, Imperiul Habsburgic și Regatul Sardiniei interesate în menținerea status quo-ului. În acest război, o zonă strategică o reprezintă Marea Neagră, care este de fapt principalul teatru de operațiuni. Supremația în această zonă va deveni în curând cheia necesară victoriei.

Cuvinte cheie: Războiul Crimeii, Imperiul Țarist, Imperiul Otoman, Dardanele, Bosfor, Marea Neagră.

Georgeta Fodor, Women as Topic of "Intellectual Debates" Case Study: "Amiculu Familiei", p. 89.

Rezumat: *Femeia ca subiect al marilor dezbateri intelectuale. Studiu de caz: „Amiculu Familiei”.* Secolul al XIX-lea este martorul unei veritabile dezbateri intelectuale asupra poziției și rolului pe care femeia trebuia să îl joace în societate. Atât bărbații cât și femeile se vor implica în această dezbateri iar presa va fi unul dintre mijloacele folosite de ei pentru diseminarea ideilor, pro și împotriva femeilor. Din această perspectivă ne-am concentrat cercetările asupra unui studiu de caz în efortul de a evidenția modul în care discuția asupra sexului feminin evoluează în presa românească transilvăneană din a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Parte dintr-un proiect de cercetare mai amplu, acest studiu se limitează la o singură publicație respectiv Amiculu Familiei datorită faptului că ea își asumă încă din titlu rolul unui instrument de educare și divertisment pentru cititori.

Cuvinte cheie: presă, gen, femei, națiune, idei naționale.

Maria Dan, Urban Modernization and Government Policies. The Example of the Town of Reghin (The Second Half of the 19th Century), p. 99.

Rezumat: *Modernizarea urbană și politicile Statului. Cazul Reghinului (a doua jumătate a secolului al XIX-lea).* Transilvania intră începând cu veacul al XIX-lea pe calea reformelor profunde care vor îndepărta moștenirea medievală consacrand, în termenii evoluției urbane, un model modern. Liniile directoare ale acestei evoluții au fost conturate de către politicile Statului dar, în același timp, o varietate de forțe locale și regionale vor impune acestui proces ritmuri diferite de dezvoltare care vor avea ca și efect o diversitate de versiuni ale acestui model urban modern. Între Revoluția din 1848 și Primul Război Mondial, orașul Reghin, fondat în secolul al XIII-lea de către sași, va adera la un model urban prin industrializare, creștere demografică, planificare urbană și diversificarea activităților sociale și culturale. Cu toate acestea, provocarea majoră, și în același timp concretizarea modernității în această regiune sunt rezultatul schimbărilor înregistrate la nivelul structurilor entice și sociale.

Cuvinte cheie: modernizare, evoluție urbană, politici statale, particularități locale.

Oana Habor, *National Identity. Confessional Identity. Romanians in Transylvania in the Second Half of the Nineteenth Century*, p. 107.

Rezumat: *Identitate națională. Identitate confesională. Românii transilvăneni în a doua jumătate a secolului al XIX-lea.* În spații precum Transilvania unde legăturile religioase sunt foarte puternice, confesiunea joacă un rol definitoriu în efortul de a sublinia fenomenul identității. În interiorul aceleiași națiuni, două biserici concurează pentru același titlu de Biserică națională. Relația dintre cele două confesiuni nu a fost în mod frecvent afectată, în parte datorită faptului că fiecare Biserică a încercat prin mijloace variate să își demonstreze propria identitate. Statutul de inferioritate al românilor comparativ cu acela al celorlalte grupuri etnice din Transilvania și posibila amenințare venită din partea „celuilalt” sunt alte elemente care au contribuit la definirea identității. Cele două biserici românești s-au angajat în această luptă pentru prezervarea identității naționale evoluând treptat de la o Biserică autonomă la una politică. Discursul identitar românesc evoluează înspre punctul în care elementele confesionale și politice devin profund interconectate. La sfârșitul secolului al XIX-lea și dat fiind contextul politic, identitatea națională va fi prezervată prin efortul unit al elitelor ecleziastice și politice, în pofida diferențelor. Cu toate că spiritul secular câștigă tot mai mult teren, Biserica are în continuare un rol foarte important în păstrarea și apărarea nu doar a dreptului religios dar și a celui național.

Cuvinte cheie: identitate națională, indentitate confesională, Biserica ortodoxă Română, Bisereica Greco Catolică.

Vlad Popovici, Ovidiu Iudean, *The Elective Representation of the Romanians in the Hungarian Parliament*, p. 121.

Rezumat: *Reprezentarea electivă a românilor în Parlamentul Ungar.* Studiul analizează prezența reprezentanților români în Camera inferioară a Parlamentului ungar între 1869-1892. Prima parte reprezintă de fapt o descriere prosopografică a parlamentarilor români și afilierea lor politică, prezentată pentru fiecare mandat al perioadei enunțate mai sus. Ulterior, după metoda lui Adalbert Toth, autorii au grupat partidele reprezentate în trei tendințe (ușor diferite față de cele propuse de Toth): partide de guvernământ, partidele ungare de opoziție și partidele naționale române. Rezultatele testează faptul că majoritatea parlamentarilor români (73%) au fost aleși pe listele partidelor de guvernământ ungare și că mulți dintre ei au migrant dinspre Parlament spre birocrație în anii 1870. În aceste circumstanțe, dată fiind pasivismul electoral care s-a răspândit printre români după 1875 și datorită lipsei de coeziune în interiorul mișcării naționale, numărul parlamentarilor română a scăzut constant de la 31 (1869-1872) la 9 (1887-1892). O analiză din perspectiva repartiției geografice a mandatelor lor, a relevat maniera în care regiunea în care au fost aleși acești parlamentari români s-a redus și ea, de la întregul Banat, Părțile vestice și Maramureș în 1869, la câteva colegii dispersate în 1892. Acest regres a fost în bună măsură rezultatul tacticilor violente utilizate de către guvernul Tisza în timpul alegerilor precum și al retagerii elitei românești în aparatul birocratic al comitatelor. Dar, de asemenea, el poate fi privit ca și un semn (printre multe altele) al lipsei de încredere în sistemul politic ungar, anunțând mișcarea radicală a Memorandum-ului din 1892.

Cuvinte cheie: politică, reprezentare electivă, parlament, Ungaria, parlamentari, geografie electorală.

Gabriel Moisa, *The Communist Censorship and the War for Independence (1877-1878) A Century since its Achievement*, p. 147.

Rezumat: *Cenzura comunistă și Războiul de Independență (1877-1878). Un secol de la realizarea acesteia.* În a doua jumătate a anilor 1970, în timpul unui regim comunist în care cenzura era la ea acasă, în România a fost permisă sărbătorirea centenarului obținerii independenței de stat aceasta în condițiile în care recuperarea trecutului fusese făcută selectiv și în domeniile considerate utile regimului. Astfel, în 1968 a venit momentul „declasificării” anului 1918, fiind pentru întâia oară sărbătorită, după o jumătate de secol, unirea Transilvaniei cu România dar în termenii și condițiile impuse de către regim, iar anul 1977 a însemnat celebrarea cu fast a 100 de ani de independență. Prezentul studiu încearcă să surprindă relațiile concrete asociate cu cenzura care a însoțit acest fenomen.

Cuvinte cheie: România, Rusia, independență, istoriografie.

Francesco Randazzo, *All'ombra delle riforme. Cospirazione, doppiogiochismo e rivoluzione nella Russia di Pëtr Stolypin*, p. 157.

Rezumat: În umbra reformelor. Conspirație, duplicitate și revoluție în Rusia lui Pëtr Stolypin. În 1911 un agent dublu afalât în serviciile Okhrana l-a asasinat pe Stolypin, iar Ministrul de Finanțe, Vladimir Kokovtsov a fost cel care l-a înlocuit. Deși a fost de un real sprijin pentru țară el nu avea cum să concureze cu facțiunile puternice de la curte care dominau guvernul. Istoricii au dezbătut problema legată de eventuala capacitatea a Rusiei de a fi construit un guvern constituțional în perioada 1905-1914. Eșecul unei astfel de întreprinderi s-a datorat în parte Țarului care nu era dispus să renunțe la conducerea autocratică sau să împartă puterea. Prin manipularea voturilor Guvernul a reușit să obțină Adunări (Duma), în mod progresiv, deși mai puțin reprezentative. Mai mult, adesea regimul a trecut peste aceste Adunări conservatoare, guvernând prin decrete. În timpul acestei perioade politicile guvernamentale au oscilat de la unele reformiste la cele represive. Istoricii, de asemenea, au făcut presupuneri pe marginea posibilității ca planul de reforme îndrăzneț propus de Witte și Stolypin ar fi putut „salva” Imperiul rus. Dar politicile de curte conjugate cu izolarea în creștere a Țarului și a birocrăției de restul societății au îngreunat toate reformele. Suprimarea libertăților civile și a domniei legii a continuat în multe domenii, nici muncitorii și nici Biserica Ortodoxă nu mai aveau dreptul de a se organiza după cum doreau. Discriminarea împotriva polonezilor, a evreilor, a ucrainenilor și a celor de rit vechi devenise un fapt obișnuit. Tulburările interne erau în creștere în timp ce politica externă a Imperiului devenea tot mai aventuroasă.

Cuvinte cheie: Imperiul rusesc, Stolypin, Revoluție.

Antonello Biagini, Andrea Carteny, *L'ultimo conflitto prima della Grande Guerra: l'Italia del Risorgimento contro l'Impero ottoman (1911-1912)*, p. 181.

Rezumat: Ultimul conflict premergător izbucnirii Primului Război Mondial: Italia Risorgimentală împotriva Imperiului otoman (1911-1912). În 1911 Italia reprezenta un partener important pentru Turcia pentru instruirea oficialilor Armatei imperiale, deși în „equilibrium” internațional Roma urmărea să prindă ultima posibilitate de a extinde puterea tinerei națiuni italiene ca a „patra putere”. Ca atare, în toamna anului 1911 expediția militară italiană în Tripolitania și Cirenaica a deschis o nouă perioadă de speranță pentru națiunile din Balcani de a câștiga teritoriul național și libertatea împotriva turcilor. Bulgarii, grecii, serbii și muntenegrenii s-au mobilizat în lansarea unui nou război împotriva dominației otomane cu ajutorul expedițiilor italiene în regiunile Africii și în Marea egee. Italia „Risorgimento-ului” reprezenta pentru tinerele națiuni balcanice și pentru opinia lor publică un bun exemplu al independenței naționale. Dar politica italiană împotriva turcilor nu se dorea a se opune prea puternic împotriva Imperiului Otoman pentru a nu afecta status quo-ul turcilor în Balcani. În vara lui 1912 au început negocierile pentru pace, în septembrie la Ouchy negociatorii turci – confruntându-se cu mobilizarea Muntenegrului, a Serbiei, Bulgariei și Greciei – au acceptat condițiile de pace impuse de Italia semnând, în 18 octombrie, recunoașterea autonomiei Tripolitaniei și a Cirenaica. Dar în final, în același timp, a izbucnit și Primul Război Balcanic între țările balcanice și Imperiul Otoman, ca o premisă a „Marelui” război al națiunilor „tinere” împotriva „vechiului” Imperiu.

Cuvinte cheie: Italia, Risorgimento, Imperiul Otoman, expediție militară, lupte naționale.

Giuseppe Motta, *The Rebirth of Poland. Polish Application of Self-Determination at the End of the First World War*, p. 193.

Rezumat: Renașterea Poloniei. Aplicarea principiului autodeterminării de către polonezi la sfârșitul Primului Război Mondial. După sfârșitul Primului Război Mondial negocierile de pace de la Versailles au definit noua geografie a Europei Central-Răsăritene în baza principiului autodeterminării. Dar aplicarea acestui concept nu a fost deloc ușoară și pașnică. În cazul Poloniei noul Stat a fost reorganizat conform unei strănii combinații între diplomație și conflicte, în condițiile în care extinderea definitivă a Statului a depins de soarta campaniilor duse de care armatele poloneze după Primul Război Mondial. Ca atare, Polonia reprezintă un caz particular în Europa Central-Răsăriteană în care evoluția negocierilor diplomatice a fost însoțită de numeroase conflicte de mici dimensiuni.

Cuvinte cheie: Polonia, autodeterminare, minorități naționale.

Roberto Sciarrone, *Soluzioni alla Crisi Economica del 1929: I "Cento Giorni" di Franklin Delano Roosevelt*, p. 207.

Rezumat: *Soluții ale crizei economice din 1929: cele „O sută de zile” propuse de Franklin Delano Roosevelt.* *New Deal* a reprezentat o schimbare de o asemenea magnitudine încât ramificațiile sale continuă să influențeze politica americană. Importanța sa constă în unificarea diferitelor tendințe de guvernare într-una singură. Revoluția lui Roosevelt este de fapt cheia politicilor moderne americane, influența sa fiind extrem de profundă pentru beneficiul statului. Ea are prezentat de fapt fuziunea a patru perioade de dezvoltare politică și proiecții statale. Franklin Delano Roosevelt a fost un președinte puternic, autoritatea acestuia depinzând de energia și determinarea sa în aria politicilor publice. Revoluția lui Roosevelt nu s-a încheiat într-un an, o sută a fost însă zilele cu impact decisiv asupra crizei economice.

Cuvinte cheie: Marea Criză Economică, SUA, New Deal, Roosevelt.

Alberto Becherelli, *La Neutralità Jugoslava nelle Relazioni del Servizio Informazioni Militare Italiano (1939-1941)*, p. 213.

Rezumat: *Neutralitatea Iugoslaviei în rapoartele Serviciului Militar de Informații Italian (1939-1941).* Între 1939-1941 Al Treilea Reich se afla la apogeu și, temporar, în alianță cu Uniunea Sovietică. La începutul celui De-al Doilea Război Mondial, Iugoslavia a rămas neutră dar Ungaria, România și Bulgaria au fost obligate să se alăture forțelor Tripartite. De asemenea, presiunea asupra guvernului de la Belgrad a devenit insuportabilă în timp ce Italia ocupase deja Albania și lupta în Grecia. După mai multe luni de presiune din partea Germaniei, Iugoslavia a semnat, la 25 martie 1941 Pactul Tripartit dar un grup de ofițeri pro-britanici a organizat o lovitură de stat și la 6 aprilie Puterile Axei au invadat Iugoslavia. Serviciul Militar de Informații italian deține un bogat material documentar asupra acestei perioade favorizând analize detaliate ale problemei în discuție.

Cuvinte cheie: Al Doilea Război Mondial, neutralitatea Iugoslaviei, 1939-1941, Pactul Tripartit, Serviciul Militar de Informații Italian.

Antonio Faur, *Standpoints of some Jewish Memorists and Historians Regarding the Meaning of the Actions Organized by Romanian Inhabitants (in 1944) to Save the Jews from Hungary and Northern Transylvania*, p. 229.

Rezumat: *Puncte de vedere ale unor istorici și memorialiști evrei privind sensul acțiunilor organizate de către români (1944) pentru salvarea evreilor din Ungaria și din Nordul Transilvaniei.* Autorul actualizează punctele de vedere exprimate de către unii intelectuali evrei (atât în memorii cât și în lucrări științifice) cu referire la acțiunile de salvare organizate de către românii transilvăneni de la granița dintre Ungaria și România. Anumite adevăruri reprezentative de altfel au fost evidențiate ca urmare a aprofundării cercetărilor precum și a recuperării documentare. Același desiderat rămâne valid și în ceea ce privește de fapt materialul deșă cunoscut și cercetat care reprezintă de fapt un punct al discuției pe marginea constatării din raportul final asupra Holocaustului și anume că teritoriul românesc a devenit, mai cu seamă în 1944, „un loc de refugiu pentru evrei” care au reușit să „treacă granițele” (cu ajutorul unor călăuze, prin canale construite de către români – n.n.) din Ungaria și Nordul Transilvaniei.

Cuvinte cheie: puncte de vedere, memorialiști evrei, salvarea evreilor, Ungaria, Nordul Transilvaniei.

Cornel Sigmirean, *The Soviet Union and the Transylvanian Issue (1944-1947)*, p. 237.

Rezumat: *Uniunea Sovietică și Problema Transilvaniei (1944-1947).* Acordurile între Aliați de la Teheran, Moscova și Yalta au dat Rusiei inițiativa încheierii tratatelor cu statele Europei de Est. În consecință, autoritățile politice și militare sovietice au devenit factorul decisiv în implementarea comunismului în țările din Est. Semnificativ pentru politica de subordonare dusă de Rusia este momentul în care ea a gestionat chestiunile naționale și disputele teritoriale. Din acest punct de vedere, prezentul studiu redă rolul pe care Generalul Susaikov, președintele Comisiei Aliate de Control din România, l-a avut în disputele româno-ungare dintre 1945-1947.

Cuvinte cheie: relații româno-ungare, Uniunea Sovietică, Paris, Conferința de Pace.

Maria Costea, *Bucharest in the Perception of a British Diplomat (Eric Tappe, 1944-1946)*, p. 251.

Rezumat: *Bucureștiul în viziunea unui diplomat britanic (Eric Tappe, 1944-1946)*. Articolul intenționează să prezinte viziunea pe care un diplomat britanic a avut-o asupra vieții politice, sociale și cotidiene din Bucureștiul anilor 1944-1946. Diplomatul a scris o serie de scrisori, personale, către părinți, explicându-le situația din capitala României și evaluând totodată realitățile românești după standardele britanice. Multe dintre dimensiunile vieții sociale și culturale românești au avut corespondență și în Marea Britanie dar, în același timp, câteva caracteristici specifice românilor au fost apreciate de către trimisul britanic.

Cuvinte cheie: București, imagine, Diplomat, Tappe, elite, britanic.

Relații Internaționale și Studii Europene

Hadrian Gorun, *Russian-French Contradictions Concerning the Possibility of Romanian Army's Evacuation in Russia in the Year 1917*, p. 257.

Rezumat: *Contradicțiile ruso-franceze cu privire la posibilitatea evacuării armatei române în Rusia în anul 1917*. Studiul analizează posibilitatea evacuării Armatei regale române în teritoriul rusesc cu scopul reorganizării. Această problemă a generat tensiuni în relațiile dintre Aliați, mai ales între Franța și Rusia. În decursul anului 1917 aceasta a reprezentat un element cheie al discuțiilor dintre cele trei servicii diplomatice (francez, rus și român) precum și dintre reprezentanții militari ai acestora. Desigur, fiecare parte încerca să își promoveze propriul interes. Aceste interese erau în bună măsură determinate de situația de pe front precum și de evoluția operațiunilor militare. Au existat dispute și puncte de vedere divergente asupra chestiunii care au alterat calitatea cooperării. Propunerea Rusiei privind evacuarea armatei, autorităților și populației românești a fost de la bun început respinsă de către Franța. Generalul Henry Mathias Berthelot conducătorul misiunii militare franceze în România s-a exprimat vehement împotriva retragerii. Pentru diplomația și ofițerii francezi reorganizarea armatei române pe teritoriul Moldovei reprezenta o garanție pentru utilitatea ei. Regele Ferdinand a respins și el la fel de energic ideea evacuării. Ministrul francez de la Iași, Conte Charles de Saint Aulaire a convins de asemenea guvernul roman condus de Ion I. C. Brătianu că evacuarea ar fi o operațiune periculoasă. Pe de altă parte, Rusia insistă asupra soluției retragerii probabil cu scopul de a subordona armata română. În cele din urmă autoritățile și armata română au rămas pe pământul național.

Cuvinte cheie: Armată, evacuare, reorganizare, Rusia, Franța, Ferdinand, Berthelot, Saint-Aulaire.

Lucian Săcălean, *The National Issue in the Communist Inning*, p. 267.

Rezumat: *Problema națională în perioada comunistă*. Articolul abordează problema relațiilor etnice într-o perioadă complicată din istoria României, perioada comunistă. Evoluția României și a Ungariei prezintă o serie de similarități dacă se are în vedere instaurarea controlului comunist, de la fronturile de alinață/independență până la preluarea graduală a întregii puteri de către comuniști și la predominanța lor într-o perioadă relativă scurtă de timp. Cu toate că prezența minorităților în partid depășea în unele zone procentul populației majoritare, evenimentele ce au urmat, fuziunea cu PSDR, tendința PMR de păstrare a balanței etnice în reprezentare a determinat accentuarea importanței etnice atât în interiorul partidului cât și la al doilea nivel de decizie. Suspiciunea e însă tot mai mare, structurile nu sunt unitare, iar conflictele dintre comuniști ungari și cei români sunt frecvente.

Cuvinte cheie: Minorități, Naționalism, comunism, relații etnice.

Mihaela Daciana Boloș, *Appellation of Origin vs. Geographical Indications. Terminological Debates during the Lisbon Treaty 1958*, p. 275.

Abstract: *Denumire de origine a produselor vs. indicațiile geografice. Dezbateri terminologice în Tratatul de la Lisabona*. Studiul analizează dezbaterile care au avut loc în timpul Conferinței de la Lisabona din 1958 cu privire la protecția internațională și denumirea de origine a produselor. Concret, la baza prezentei cercetări stau discuțiile care au avut loc pe parcursul Conferinței privind noțiunea de denumire de origine a produselor și aceea a indicațiilor geografice. Toate punctele de vedere și pozițiile asumate de diferite state privind această problemă au fost publicate în lucrarea „*Actes de la Conférence de Lisbonne*” publicată de către World Intellectual Property Organization (WIPO). Această dezbateră este de extremă actualitate în contextul reformelor care urmează a fi făcute în sistemul de protecție al indicațiilor geografice. De asemenea, punctele de vedere exprimate în timpul Conferinței sunt reprezentative pentru viitorul „Acordului de la Lisabona”.

Cuvinte cheie: denumirea de origine a produselor, indicații geografice, tratate internaționale, Conferințe diplomatice.

Miruna Mădălina Trandafir, *Dilemmas of Romanian Post-December Foreign Policy. Relations with Russia*, p. 283.

Abstract: *Dileme privind politica externă a României postdecembriste. Relațiile cu Rusia.* Studiul de față încearcă să identifice cu argumente punctuale stadiul preliminar al politicii externe a României post-decembriste. Efortul nostru intenționează a demonstra atenția spoirită acordată relațiilor româno-ruse la nivelul direcțiilor principale de acțiune în plan extern. Per ansamblu, studiul se disociază față de tendințele unanim acceptate în sfera academică potrivit cărora opțiunea fundamentală de politică externă a României post-comuniste a fost afilierea la structurile și mecanismele euro-atlantice, avansând o direcție de cercetare distinctă care pornește de la o premisă opusă: România anilor 90 a continuat relațiile cu Uniunea sovietică fiind în mod particular preocupată de recalibrarea într-o manieră avantajoasă de ambele părți noului cadru juridic bilateral.

Keywords: post-comunism, politică externă, Rusia, România.

Maria-Ana Georgescu, *Romanian East-West Migration. Historical Perspective*, p. 293.

Abstract: *Migrația est-vest din România. O perspectivă istorică.* Studiul cuprinde patru părți având ca și subiect analiza dimensiunilor complexe și multiple ale fenomenului migrației. În contextul mai amplu al fenomenului fluxului de populație din ultimii ani, studiul atrage atenția asupra migrației est-Vest și în mod special, cu privire la România. Date statistice comparative sunt prezentate. De asemenea, au fost analizate atât cauzele cât și consecințele acestui fenomen al migrației.

Keywords: migrația Est-Vest, fenomenul migrației în România, piața forței de muncă.

Simion Costea, *The EU Perspective for the Republic of Moldova and the EU Political Message in 2011*, p. 303.

Abstract: *Atitudinea UE privind Republica Moldova și mesajul politic al anului 2011.* Alianța pentru integrare europeană a câștigat alegerile parlamentare și locale în 2009-2011 susținând guvernarea pro-europeană care implementează politicile pro-europene. Rapoartele de țară întocmite de UE subliniază progresul realizat de Republica Moldova deși politica de vecinătate a UE nu încurajează acceptarea unui nou membru. Cu toate acestea, Republica Moldova este o țară europeană și, atunci când va fi pregătită va avea dreptul de a fi o țară candidată la aderare.

Keywords: UE, Republica Moldova, comunicare, rapoarte de țară, criză, integrare europeană.

Academica DHC at Petru Maior University

Antonello Biagini, *Il Risorgimento in Italia e in Europa*, p. 313.

Antonello Biagini, *Risorgimento în Italia și Europa*, p. 313.

Reviews

Alexandru-Florin Platon, Laurențiu Rădvan, Bogdan-Petru Maleon, *O istorie a Europei de Apus în Evul Mediu. De la Imperiul Roman târziu la marile descoperiri geografice*, Iași, Editura Polirom, 2010, 552 p. (Georgeta Fodor), p. 317.

Ioan-Aurel Pop, Sorin Șipoș, *Silviu Dragomir și dosarul Diplomei cavalerilor ioaniți*, Academia Română - Centrul de studii transilvane, Cluj-Napoca, 2009, 209 p. (Corina Teodor), p. 319.

Philippe Poirrier, *Introduction à l'historiographie*, Paris, Éditions Belin, 2009, 192 p. (Corina Teodor), p. 321.

Maria Berényi, *Tales of Houses Romanians in Buda and Pest*, Budapest, 2011, 95 p. (Georgeta Fodor), p. 324.

Keith Hitchins, *Ion I.C. Brătianu. Romania*, London, Haus Publishing Ltd., 2011, 219 p. (Georgeta Fodor), p. 325.

Cornel Sigmirean, Corneliu Cezar Sigmirean, *Relațiile româno-maghiare în perspectiva Conferinței de pace de la Paris*, Tîrgu Mureș, Editura Universității „Petru Maior”, 2010, 312 p. (**Csaba Zoltan Novak**), p. 327.

Sharon Pardo and Joel Peters, *Uneasy Neighbors. Israel and the European Union*, Plymouth, Lexington Books, 2010, 155 p. (**Simion Costea**), p. 329.

Michel Labori and Simion Costea, *Le management des politiques de l'Union Européenne*, Paris, Editions Prodifmultimedia, 2011, 304 p. (**Colin Swatridge**), p. 330.

“Geostrategic Pulse” (Brașov), vol. 106, year 5, 20 September 2011 (**Simion Costea**), p. 334.